

Slutet på den skandinaviska neutraliteten: NATOs militarisering av hela Europa.

Originalets titel

End of Scandinavian Neutrality: NATO's Militarization of Europe.

Rick Rozoff, 11 april 2009.

Övers.och sammandrag A.Norberg.OBS! översättaren är ej auktoriserad.

[Www.globalresearch.com](http://www.globalresearch.com)

Slutet för den militära neutraliteten på den Skandinaviska halvön är av enorm världspolitisk och historisk betydelse i sig själv, men ännu viktigare med hänsyn till vad det illustrerar. NATO-integrationen av Finland och Sverige är den slutliga detaljen i ett stort landskap bestående av alla europeiska länder - stora och små, i väst och i öst, kontinentalt eller insulärt. Alla är nu inkorporerade och underordnade ett globalt expanderande militärt block, kontrollerad av en makt i en annan hemisfär. Ett projekt som genom sin ofantlighet överträffar det Napoleon och Hitler försökte uppnå under de senaste två århundraden.

Det fanns en naiv tro, att med Warszawapaktens och Sovjetunionens upplösning skulle en tid av demilitarisering och fred i Europa uppstå.

Man talade om en fredsåterbäring som skulle innebära att hundratals miljarder dollar, pund, mark, franc och rubler som hittills satsats på vapenproduktion och upprätthållande av ofantliga arméer, nu skulle gå till civil produktion och grundläggande mänskliga behov runtom i Europa, i Nordamerika ja, över hela världen - i synnerhet i de underutvecklade länderna, som befann sig i ett desperat behov av hjälp.

Denna vision visade sig vara ett tragiskt misstag, ett misstag av ofantliga dimensioner.

USA kunde nu invadera Panama, i slutet av december 1989, samma år som DDR inkorporerades i Västtyskland. Detta nya, återförenade Tyskland gick med i NATO året därefter. Redan i januari 1991 startade USA - med Carterdoktrinen i ryggen -(Operation Ökenstorm)- en rad ödeläggande och dödliga attacker mot irakiska styrkor i Kuwait och mot hela Irak, med stöd av lokala klientstater och NATO-allierade Storbritannien, Frankrike, Italien, Spanien, Tyskland, Turkiet, Portugal, Kanada, Belgien, Danmark, Grekland, Nederländerna och Norge. De enda länderna som inte deltog var de små länderna Island och Luxemburg.

I mars 1991 , sex dagar efter krigsslutet, beskrev den dåvarande president Bush den äldre, resultatet av Operation Ökenstorm och den kommande efter-kalla kriget-perioden med följande ord: "Idag kan vi iakttä hur den nya världen kommer att se ut. Detta är den nya världsordningen." Den nya världsordningen hade inte utrymme vare sig för fred eller nedrustning.

Om det återförenade Tyskland 1990 hade deklarerat att de avsåg att dra sig ur både NATO och Warszawapakten, upplöst sina arméer och därmed gett världen ett exempel och en modell för en genuint ny världsordning, kanske världen sett annorlunda ut.

Warszawapakten bildades trots allt sex år efter NATOs tillkomst och detta som ett svar på västtysklands inträde i NATO. Ett Västtyskland, som fortfarande hade en ansenlig militärindustriell potential, ärvt från Nazityskland, som besegrats endast tio år tidigare.

"Ett Europa Enat och Fritt"- var titeln på det tal som Bush den äldre höll i Mainz den 31 maj 1989.

Denna klyscha har sedan dess rutinmässigt använts av representanter för USAs officiella ledning, nu senast av president Obama vid besöket i NATOs högkvarter i april 2009.

I detta tal fanns inte utrymme för ett demilitariserat Tyskland, Europa eller en fredlig värld. Inte heller nämndes neutralitet eller alliansfrihet.

Under de senaste tjugo åren har inte bara tidigare östtyskland utan samtliga Warszawapaktsländerna beretts inträde i NATO. Den Tjeckiska Republiken, Ungern och Polen fick inträde 1999, Bulgarien, Rumänien och Slovakien fem år senare. Vidare de tre tidigare sovjetrepublikerna Estland, Lettland och Litauen inkorporerades 2004 och samma år började integrationen av de ex-jugoslaviska republikerna

NATO började nu utvecklas till en internationell militärstyrka. Denna ofattbara utveckling, att världens enda militära block nu når alla världens hörn, har nonchalerats av de allra flesta kommentatorer. Endera beklagar de eller förlöjligar detta block och kallar det en pappersorganisation. De familjer som förlorat sina anhöriga i Serbien, Afghanistan, och Pakistan eller det stora antal av unga män och kvinnor, som tjänar under NATOs kommando i krigszoner eller i de ockuperade zonerna är nog inte av samma mening.

NATO -skeptikerna av alla kulörer tycker sig se NATOs stjärna förblekna men NATO-alliansens planerare ser att NATOs stjärna går mot zenit.

Vid NATOs 60-årsjubiléum antogs ett uppdaterat strategiskt koncept, en lista över de uppdrag som NATO anser sig ha. Listan innehåller uppdrag som innebär att NATO ska intervensera var som helst på jordens yta. Detta innebär: Att skydda nationell suveränitet, om det passar NATOs intressen i en särskild region, men åsidosätta och trampa på denna suveränitet efter eget skön i namn av mänskliga rättigheter eller andra svepskäl; att garantera energisäkerhet, på det sätt som NATO definierar det, cybersäkerhet och skydd mot datasystem- sabotage; naturkatastrofer, krishantering och hjälpaktioner samt att vakta all världens handelsvägar, eskortera, och borda fartyg och deras last efter eget skön. Detta har pågått allt sedan 2001 i Medelhavet och utanför Somalias kust och i Aden sedan förra hösten. Afrikas västkust kommer att bli nästa område för denna verksamhet. Arktiska området blir ett viktigt mål eftersom där finns olje- och gasfyndigheter och det är av stor vikt att hålla Ryssland utanför. NATO ska även bidra att skapa lugn vid civila oroligheter som skapats av finanskrisen. Nästan vad som helst ska ge NATO anledning att intervensera.

Under det 45 år långa kalla kriget var ett antal europeiska stater inte med i något av blocken.

Dessa länder var: Österrike, Finland, Irland, Sverige, Schweiz, Jugoslavien, Malta och Cypern.

I april detta år blev Kroatien och Slovenien NATO-medlemmar. Bosnien, Makedonien, Montenegro, Serbien är medlemmar i Partnerskap för Fred. Kosovo är den första renodlade NATO-staten och har sedan 1999 varit den fulländade prototypen för NATOs kolonisering.

Europas mest hyllade neutrala länder är Finland och Sverige, i synnerhet det senare. Under de senaste 15 månaderna har stark press satts på de två länderna för att de fullt ut ska låta sig integreras i NATO. Denna kampanj har varit mycket stark.

Av de åtta europeiska länder som gränsar till Ryssland, är fem nu med i NATO: Norge, Polen, Estland, Lettland, Litauen. Polen gick med i NATO för tio år sedan och de tre baltländerna fem år senare. Av de kvarvarande tre, går Ukraina i snabb takt mot integration. Ukraina har erhållit ett speciellt utformat program för att gå med.

Vitryssland är Rysslands närmast allierade - geografiskt, kulturellt och historiskt. För att komma åt Vitryssland har Sverige och Polen erbjudit Vitryssland ett "Östpartnerskapsprogram". Detta kommer förmodligen att betyda att deras partnerskapsprogram kommer att uppgraderas. Hela Rysslands västflank kommer då att ligga öppen för NATOs militära infrastruktur utan skydd mot flyg eller robotanfall från väst.

Integrationen av Finland och Sverige i NATO kommer att innebära ett ännu större hot mot Ryssland, som nu i allt starkare grad blivit omringat av USA/NATOs flyg - flott - avlyssnings och övervakningssystem, samt robotsystem från Barents hav till Balticum och Svarta havet.

Ryssland och Finland delar en 1200 kilometer lång gräns och Finland gränsar till eller ligger nära tre nordiska hav - Baltiska havet, Barents hav och Norska Havet. På dessa hav patrullerar USA/NATO styrkor när nog ständigt. Där hålls övningar med EUs Nordic Battlegroups (står nära NATO) Andra nya, fientliga expanderande militära formationer pågår i öster och i norr på det nya arktiska slagfältet.

Hösten 2007 besökte den finske försvarsministern Jyri Hakamies Washington där han påstod att Finlands största säkerhetshot var trefaldigt. Det var "Ryssland, Ryssland, Ryssland. Och inte bara för Finland men för oss alla."

Ett år tidigare hade chefen för de ryska militära styrkorna, general Yuri Baluyevsky, besökt den finska huvudstaden och varnat sina värdar för faran med ett NATO-medlemskap, som negativt skulle påverka relationerna med deras östliga grannar. Det skulle även påverka förhållandena på så sätt att Finland liksom Polen skulle förlora flera av sina privilegier som gynnad nation. Det gällde den nationella suveräniteten att påverka sin egen utrikespolitik och militära beslut och riskera att, som de baltiska staterna, förvandlas till en gråzon utanför avtalet om de konventionella styrkorna i Europa, där västs militära utrustning, konventionella och andra vapen kunde bli utplacerade utan att de hade något att säga till om och utan inspektionsrättigheter från rysk sida.

Finland och Sverige är båda medlemmar i Partnerskap för Fred och har sänt trupper till Afghanistan. De har dragits in i NATO genom olika mekanismer som t.ex. via Nordiska Rådet, via en föreslagen nordisk försvarsallians, via EUs Nordic Battlegroup och via sammanslagningen av EUs och NATOs militära roller.

För att illustrera detta hände följande i Europa parlamentets Foreign Relations Committee: Där rekommenderades stärkandet av samarbetet med NATO och ett dokument lades fram där det stod : Det europeiska parlamentet anser att det framtida kollektiva försvaret av den europeiska unionen kan realiseras genom samarbete med NATO. Trots det faktum att några av EUs länder som t.ex. Cypern ,Finland, Irland, Malta och Sverige inte är med i NATO, anser EU-parlamentet att alla EU-länder bör delta i EU/NATO mötena.

I januari hade Jan-Erik Enestam skrivit en ledare i en finsk tidning där han menade att "...NATO är den enda viktiga organisationen som Finland inte är medlem i. Det verkar som om tiden nu är mogen för medlemskap. Under tiden kan det vara lämpligt att ingå ett närmare samarbete med Sverige och Norge. Norge är ju när allt kommer omkring ett NATO -land."

Från denna tidpunkt har en rad uttalanden, och artiklar strömmat från svenska och finska regeringsledamöter och partiföreträdare och fått stöd från NATOs och USAs tjänstemän.

Slutet för den militära neutraliteten på den skandinaviska halvön har enorm världspolitisk och historisk betydelse i sig, men är ännu viktigare med hänsyn till vad det illustrerar. NATO - integrationen av Finland och Sverige är den slutliga detaljen i ett stort landskap som består av alla europeiska länder- stora och små, i väst och i öst, kontinental eller insulär-som är inkorporerat och underordnat ett globalt expanderande miliärt block, kontrollerad av en makt i en annan hemisfär. Ett projekt som överträffar det Napoleon och Hitler försökte uppnå under de senaste två århundraden.

I mars 2008 uttryckte Pentagons centrala kommando att:

Allt medan Finland har förfinat graden av närvaro i NATOs snabbinsatsstyrka (NATO Response Force) har det nära samarbetet mellan de finska och nordamerikanska väpnade styrkorna fortsatt.

Ungefär samtidigt deklarerade den svenske försvarsministern Carl Bildt vid ett möte med i EU i Bryssel att han ".. förväntade sig att de svenska trupperna skulle gå med i snabbinsatsstyrkan som ett led i det ökande samarbetet med NATO efter att grannen Finland bestämt sig för att delta."

Bildts kollega, den svenske försvarsministern Sten Tolgfors, uttryckte en månad innan: "Medlemskap i NATO är ett naturligt steg för Sverige att ta".

I januari 2008 var USAs NATO ambassadör, Kurt Volker, i Skandinavien

och försäkrade sig om Finlands och Sveriges beslut om trupper till Afghanistan och för deltagande i snabbinsatsstyrkan.

En lokal nyhetskälla meddelade att det spända läget i Kosovo och Afghanistan var på dagordningen vid samtalen. Samtidigt pågick en NATO övning utanför Norges kust med styrkor från tio länder: Sverige, Norge, Danmark, Litauen, Tyskland, Nederländerna, Frankrike, Belgien, Estland och Turkiet. Samma månad höll Finland en kurs för NATO- personal organiserad av det internationella centret för de finska försvarsstyrkorna. Kursen innebar planering och handhavande av fredsbevarande operationer. Officerare från NATO-länder deltog och deltagare från länder som är medlemmar i Partnerskap för Fred.

Det var allra första gången som NATOs skola i Oberammergau hölls på en annan plats. Det talades om att fler NATO träningskurser borde hållas i Finland.

Folkets opposition mot NATO-medlemskap förblev högt både i Finland och Sverige och en propaganda - "blitz" hölls i de stora dagstidningarna i både Finland och Sverige.

I april 2008 förenade sig de finska trupperna i en NATO- övning CMX08 som var designad att träna krishanterings- procedurer, inklusive att planera och konsultera NATO och dess partnernationer och att samarbeta på nationell nivå.

Följande månad talade den finske försvarsministern Jyri Hakamies vid Atlantkommittén i Finland och sade: "Med Danmark, Norge och Island i NATO borde anslutningen av Finland och Sverige i NATO göra så att det nordiska blocket blir en inflytelserik styrka inom militäralliansen. NATO medlemskap borde främja den nordiska positionen med hänsyn till den ökande ryska militärmakten."

Hakamies citerades i tidningarna: Finlands försvarsminister uppmanar Finland och Sverige att gå med i NATO och att ..en grupp av skickliga och aktiva nordiska länder skulle ses som ett positivt inslag i NATO." Med en sammanlagd befolkning av 24 miljoner skulle inte de nordiska länderna vara lättviktiga när det gäller att fatta beslut."

Maj var en arbetsam månad för Hakamies men inte så arbetsam att han inte hade tid att skriva en artikel tillsammans med Sten Tolgfors i Dagens Nyheter där han i uppskattande ordalag skrev om gemensamma flygspaningsoperationer med NATO. "Försvarsministrarna sade att Barentsregionen har fått ökad betydelse med hänsyn till oljefyndigheterna som upptäckts där."

I juni höll US Carrier Strike Group 12 den årliga BALTOPS (Baltic Operations) den största internationella krigsövningen organiserad i den baltiska regionen "skepp, ubåtar, flyg, markstyrkor, med Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Tyskland Lettland, Litauen, Norge, Polen, Sverige USA, UK Och Ryssland.

I juli repeterade Sten Tolgfors ett meddelande som den finske utrikesministern

yttrat om att ha ökad kontakt med NATO. Och föreslog att man skulle dela flygbaser med Norge och menade att NATO är en naturlig del av Sveriges säkerhet.

Ungefär samtidigt meddelade Pentagon att de hade upprättat ett kontor för militärt samarbete i Finland.

Någon vecka därefter ansåg Folkpartiet att Sverige skulle gå med i NATO och öka sin truppnärvaro i Afghanistan från 350 till 500 soldater. Allan Widman sa: "Sverige borde skicka mer soldater till Afghanistan, delta i NATOs snabbinsatsstyrka och delta i flygspaningarna över Baltikum". Han hänvisade även till kriget i Kaukasus som gjorde att Sverige borde gå med i NATO. Att Sverige inte gränsar till Kaukasus eller ligger nära Kaukasus föreföll inte vara ett betydelsefullt faktum.

Martti Ahtisaari tyckte också att Finland och Sverige skulle gå med i NATO. "Jag ser inga skäl till varför inte skulle gå med i NATO: Norge är redan med och det är Danmark och Island också:"

Ahtisaari hade dagen innan fått Nobels Fredspris vilket säger mer om den norska Nobelkommittén än om honom. Många av de som lidit av hans beslut blev ursinniga när han fick priset. Serberna kunde t.ex. inte förstå varför den man som hjälpt till att förstöra Jugoslavien skulle få ett fredspris. Finlands iver att gå med i NATO noterades nere i Bryssel: "Finland har 1200 km lång gräns mot Ryssland och närmade sig NATO när de annonserade att de ämnade gå med i NATOs snabbinsatsstyrka. Finland har utvecklat en teknisk kapacitet jämsides med NATO under en lång följd av år och är beredd att snabbt ansluta sig om beslutet tas."

I september 2008 deklarerade Finland att de skulle bidra med en halv miljon Euro till en fond för att etablera och modernisera flygstyrkorna inom EU-länderna. Någon vecka därefter kunde man i en artikel läsa att Sverige tränade med Jas Gripen flyg i NATO-övningarna, där de kunde samla värdefulla erfarenheter genom att träna tillsammans med en rad olika NATO-flyg och se potentialen hos det egna flyget. Sveriges flygvapen har inlett övningar under de senaste fem åren, inklusive tillsammans med Norge som är utrustad med Lockheed Martin F16 flyg, och deltagit i två stora militärövningar i USA.

I slutet av oktober gjorde Finland ett uttalande där de beskrev NATO-medlemskap i positiva ordalag. Detta var ett avsteg från den neutrala hållning som det officiella Finland vanligen intog.

Strax därefter höll NATO en Tyskland-ledd multinationell marin övning, Northern Coast, utanför den danska kusten med deltagande av krigsfartyg från Finland, Sverige Polen, Tyskland, Nederländerna och de baltiska länderna.

NATOs marina närvaro och operationer Nordsjön, Norska havet, Barents hav och det baltiska havet och den arktiska oceanen rapporterades i The Economist med rubriken "Tävlingen om Arktis blir hetare" vidare att Norge hjälper till att öka försvarssamarbetet mellan Sverige och Finland. Norge hoppas att kunna NATO-isera en stor NATO övning till havs, på land och i luften under våren 2009. "Response" är namnet på övningen. Vad det är svar på säjs inte.

En studie som Rand Corporation lade fram en studie 2002 vars slutsats var att "...för USA/NATO är den största svagheten koncentrerad till baltiska havet. För att en NATO-katastrofplan ska lyckas måste det baltiska havet kontrolleras av en stark NATO-flotta och en stark flygstyrka. Annars kan en kollektiv försvarsinsats bli omöjlig att genomföra.

Samma månad var Finland och Sverige de enda icke-NATO länderna som gick med i ett gemensamt arrangemang med tio NATO-allierade för att köpa och manövrera tre GlobeMaster C-17 strategiska transportplan för trupper och tanks och annan tung militär materiel. Big Lift som de kallas.

NATO öppnade en militärbas i Ungern i oktober 2008 med USA personal för att stödja truppflyttningsoperationer till krigszoner och andra platser utanför Europa för att öka NATOs förmåga att transportera ett stort antal soldater och militär utrustning till platser långt borta som t.ex Afghanistan.

Projektet inkluderar 12 partnerländer: USA, Bulgarien, Ungern, Litauen, Nederländerna, Norge, Polen, Rumänien, Slovenien och två icke NATO-länder - Sverige och Finland.

I november 2008 varnade Pekka Visuri, politisk kunnig i det finska nationella försvarskollegiet, att om Finland gick med i NATO kunde det störa säkerheten i norra Europa och menade att en militär upprustning i allians med en avlägsen supermakt kunde underminera områdets stabilitet.

Ungefär vid denna tidpunkt (081201) undertecknades en artikel av 44 prominenta svenska personligheter från det politiska livet och den kulturella sfären.

De riktade en varning i Svenska Dagbladet mot den smygande anslutningen till svenskt medlemskap i NATO. **"Men bakom folkets rygg har det pågått en smyganslutning till Nato. Den har nu gått så långt att Nato-anhängare med fog kan argumentera att Sverige i själva verket redan informellt är med till så där 90 procent. Det är bara att erkänna detta faktum, heter det, och ta nästa lilla steg till formellt medlemskap med alla fördelar som detta påstås erbjuda, att man ska 'vara med och påverka'..."** (http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_2124119.svd)

....men detta hade egentligen ingen effekt för Sten Tolgfors - Sveriges försvarsminister hade redan undertecknat ett protokoll där de nordiska länderna och de skandinaviska länderna Island, Norge, Sverige, Danmark och Finland ingått ett avtal om ökat försvarssamarbete. Med hänvisning till den ryska marinen närvaron i norr menar ministrarna att att den arktiska regionen har en ny strategisk betydelse.

Sverige är nu effektivt sammanlänkad med NATO genom det militära samarbetet med Norge och genom att Sverige deltar i EUs militära styrka. Detta står i stark kontrast till Sveriges försvarspolitik under de senaste 200 åren och i synnerhet under det kalla kriget vilket innebar att man inte skulle liera sig med någon av supermakterna.

I november 2008 hölls den årliga multinationella övningen Viking i Lettland och beskrevs i pressen som ett Svenskt-USA initiativ med avsikt att föra samman NATO och "Partnerskap för Fred"-medlemmarna.

I december rapporterades att de baltiska länderna var intresserade i att gå med i samtal med de nordiska länderna om basen för en regional försvarsstrategi i NORDIC-BALTIC 8 format. De baltiska länderna arbetar på en gemensam flygförsvarslösning med NATO.

Förra året(2008) innebar alltså att Sverige övergav sitt två århundraden långa militära neutralitet och både Sverige och Finland gick in i en oåterkallelig integration i NATOs transkontinentala och globala militära struktur.

Det nya året har intensifierat denna process. I januari 2009 lovade Finland att fördubbla sitt antal soldater till NATOs Afghanistan krig. De annonserade att de skulle ta bort de ryska försvarsrobotarna trots att de inköptes endast tio år tidigare. Ryskt järn ersätts med amerikanskt järn sas det i en rapport.

Premiärminister Matti Vanhanen: "NATOs mål, uppdrag och ansvar är förenligt med de utrikespolitiska och säkerhetspolitiska målen för Finland och EU. Det betyder att det finns starka skäl för Finlands medlemskap i NATO i framtiden. Finland anser att NATO är den viktigaste militära säkerhetsorganisationen."

De östeuropeiska länderna som absorberats in i NATO under de senaste tio åren och de kvarvarande Partnerskapsländerna har ännu inte har fullt medlemskap. Eldprovet för en ny underordning inom NATO kommer att bli slagfältet i Afghanistan. I februari var sändebudet från USA:s utrikesdepartement Patrick Moon i Helsingfors för att tacka Finland för att de skickat trupper till Afghanistan och pressade på för fler soldater." Finland gör ett gott arbete när det gäller våra ansträngningar i Afghanistan. Vi välkomnar ett beslut att sända ytterligare soldater."

Något tidigare hade den svenske statsministern Fredrik Reinfeldt besökt Afghanistan. Han meddelade att Sverige beslutat att öka antalet soldater från 390 till 500.

Men USA/NATOs ökande krig i Sydasiens, Afghanistan och Pakistan är inte de enda provosterna för aspiranter till NATO-medlemskap. I mitten av mars ledde NATO en manöver med 7000 soldater i norra Norge - Cold Response. Den simulerade en militär intervention av NATO-alliansen för att konfrontera en invasion av Nordland mot Midland i ett scenario vars beskrivning anger att Midland kanske är Estland eller Lettland och att Nordland är Ryssland. NATO-länderna som deltog var USA, Frankrike, Tyskland, Spanien, och två icke NATO länder: Sverige och Finland.

I februari ansåg den norske utrikesministern Thorvald Stoltenberg att: "De nordiska regeringarna skulle avge en gemensam deklARATION i solidaritet där de skulle lova att klargöra de skulle svara ifall ett nordiskt land skulle bli attackerad utifrån eller pressas på något sätt."

Det är mer än temperaturen som hettas upp på världens topp och nu rekryterar NATO Skandinavien tidigare neutrala länder Sverige och Finland till att stå i centrum av denna upphettning.